

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

MAGYAR CSERKÉSZ

XXXVI. (60.) évf.

Vol. 37. (60.) No. 3-4.

1985. 3-4. sz.

Harangláb a Sík Sándor Cserkészparkban, Filmore, NY, USA

(Deák Ferenc foto)

BUDAVÁR VISSZAFOGLALÁSA 1686 - 1986

1986-ban emlékeztünk Budavár visszafoglalására a 150 éves török uralom után. Az itt látható képek erre a nagy történelmi eseményre vonatkoznak. Az 1986-os akadályversenyünk keretmeséje is érinti ezt a témát, melynek kötelező olvasmánya Somogyvári Gyula ifjúsági regénye „A Rajna ködbe vész”. (Duna kiadó, Zürich.)

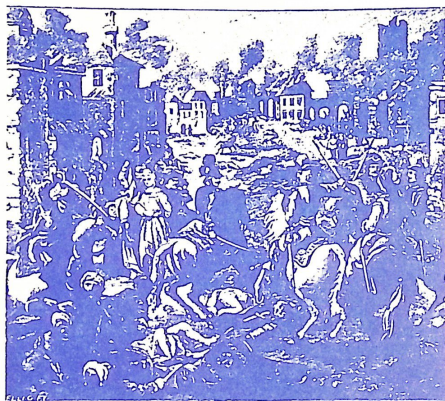

Zrínyi György, aki elfogta
a budai pasát

HALI-BASSA VON OFEN CAP-
TUS A CAESARIANIS VII.
IUNI ANNO MDCII.

Ali, a császáriak fogságába
esett budai pasa

Buda visszavétele.

NYÁRI MAGYAR ISKOLA A CSERKÉSZPARKBAN a szórványmagyarság szolgálatára:

A M.Cs.Sz. 1986. július 5-26-ig tartja nyári iskoláját a Sik Sándor Cserkészparkban, Fillmore, NY-ban.

Jelentkezési határidő: 1986. május 15.

A tandíj teljes ellátással 3 hétre \$390.00. (Több gyermek jelentkezése esetén kedvezmény.)
Felvilágosítást ad:

Palotay Csabáné
2984 Michael Drive
Newbury Pk., CA 91320
(805) 498-6150

Magyar Cserkészszövetség
P.O. Box 68
Garfield, NJ 07026
(201) 772-8810

„HIÁNYOS JELENTÉS” A JUBILEUMI TÁBORRÓL, FILLMORE, NY

Ez a diimbos-dombos vidék legmagasabb pontja, aminek hátránya is van, a különben bővizű források, kutak vize nem elég a jubileumi tábor seregének, külön lajtos kocsi is befut minden áldott nap. Ha Jámbor Lajos (Torontó), a park elnöke meglátja, elkomorul az arca: fizetni kell a vízért! De hát ode se neki! Ez legyen a legnagyobb baj! Fischer Viktor táborparancsnok is ezt vallja, most már kerékvágásban van minden, úgy működik, mint a jó óraszerkezet — összerázódnak a magyar fiatalok a szélrózsa minden irányából.

Jubileumi tábor, mert 75 évvel ezelőtt alakultak meg az első cserkészcsapatok Magyarországon, a 75 évből 40 emigrációban telt el. És ebben a szétszórtságban nem hullt szét a magyar cserkészlet, ami önmagában is csoda. Megerősödött. Izmosabb, mint valaha volt. Hiszen éppen itt van, amit el akarnék mondani. Régebben akadtak jócska, akik azt mondták: a magyar cserkészlet szépen kiműlik, ha majd az öregek kidőlnek. Tehát a vezetők. Ha nincs vezető, nincs cserkészlet. Egyszerű tétel. Csakhogy egészen másképp történt.

Bodnár Gábor, a Magyar Cserkészszövetség ügyvezető elnöke vezetésével minden esztendőben vezetőképzés volt. Akik mostanra, talán 85 százalékban átvették a gyeplőt. És ezek a fiatalok, akik vezetők, mind-mind Magyarország határain kívül születtek. És éppen a jubileumi tábor volt a nagy próba, feleletet adott egy szorongó kérdésünkre: vajon megállják a helyüket?

Hangos és lelkes igent kiáltok! Bodnár Gábor a legboldogabb:

— Nem is lehetnének jobbak. Tudásban, odaadásban talán rajtunk is túlszerek. — Pedig Gábor nem az a fajta, aki könnyen rábólint. Sokat követel. Mert ő is sokat ad. Laza megfogalmazásban, szerinte az a jó cserkész, aki saját anyagi vagy más érdekein felül is a cserkészletet tartja fontosabbnak. Ezt vallja — és éli.

Itt már nemcsak másod-, hanem harmadgenerációs gyermekek is vannak. Öten ülnek egy asztal mellett, a kiscserkész tábor lakói, Calgaryból, Hamiltonból jöttek... Köllek Gyurkabával (München), az európai terület parancsnokával együtt elbeszélgetünk velük. Ámulunk magyar tudásukon. Derék anyák nevelik őket.

Igen, Gyurkabáról jut eszembe a lelki szolgálat. Ez a sok-sok különféle korosztályú fiú és leány Istenét is keresi, ahogy a magyar cserkésztestvérény el is várja tőle.

Dr. Adám János S.J., a New York-i Fordham Egyetem tanára, a Szövetség egyik vezetője köz-

ledik. Ő az, aki minden táborban elejétől a végig ott van, sátorban lakik, mindig elérhető mindenkinél, kicsinek és nagyoknak. Őt elsőnek emlitem a papok közül, a rangsort figyelmen kívül hagyva. Mert itt volt Dr. Irányi László is, az emigráns katolikus magyarok püspöke, aki a tábor megnyitását követő vasárnap szentmisét mondott a „Fenyő katedrálisban”. Sugárzott szeméből a jó-ság, nagyon sajnáltuk, hogy néhány nap múlva távoznia kellett.

Sok mindent lehetne még írni erről a táborról! Mint említettem, most láttuk először — nagy arányokban — az új vezetőséget munka közben. Az öregek rendkívül büszkék rájuk. Lehetnek is! Nagy gondokkal képezték ki hosszú évek során a fiatalokat. Most a gyümölcs beérte. Ilyen simán semmiféle magyar szervezetben se ment az „átváltás”, tehát az a folyamat, amikor a fiatalok átveszik az irányítást — és a felelősséget.

A magyar cserkészlet izmosabb lett!

Korh Ferenc

Az L-III altábor a Jubileumi Táborban,
Fillmore, NY

Fischer Viktor csest., a Központi Jubileumi Tábor parancsnoka Lendvai Imre csest.-el, a program törzs vezetőjével.

VEZETŐI KÉPCSARNOK

Dr. Grynaeus S. Péter csst.

Budapesten született, az első hat elemjét még Budán végezte, majd szüleiivel 1964-ben Németországba, Stuttgart környékére költözött. Ott tanult meg németül, és az ottani német gimnáziumban érettségizett.

A stuttgarti egyetemen 1979-ben vegyészeti diplomát szerzett, majd a textilvegyszeri szakon doktorált

1981-ben. Cége 1984-ben az USA-ba küldte ottani leányvállalatának kísérleti és fejlesztési osztályára. 1985 közepe óta osztályvezető. — Cserkészkedni 1966-ban kezdett. 1967-ben őrsvezetőképzőt végzett. 1970-ben a 81. sz. Dozó István csst. (Stuttgart) egyik alapító tagja, majd 5 évig, míg munkája költözésre nem készteti, a csapat parancsnoka. — 1972-ben Filmoreban elvégezte a st-i tábor, 1978-ban ugyanott cst.-i képzést szerzett. 1979-től az európai st.-i képző tagja, 1982-ben kiképző a Filmore-i st.-i VK-n, majd 1983-ban és 1985-ben az európai st.-i VK parancsnoka. Az M.Cs.Sz. 1985-ös közgyűlése a szövetség vezetőtitkjévé választotta. — Közben, 1981-ben, cserkészházasságot kötött Eberling Éva st.-tel, és 1984-ben két gyermekük született: Philipp és Stephanie.

TISZTIKONFERENCIÁK

A Magyar Cserkészszövetség minden évben és több világrészen tisztikonferenciákat rendez, így az 1985/86-os cserkészévben is:

US-Canada, Buffalo	.....	1985. okt.	8-9.
California, San Francisco	.....	1986. feb.	1-2.
Európa, Bonn	.....	1986. feb.	8-9.
Ausztrália, Sydney	.....	1986. feb.	15-16.
Argentina, Buenos Aires	.....	1986. márc.	15-16.
Brazília, Sao Paulo	.....	1986. márc.	22-23.

A cserkésztszti konferenciákon részt vehet minden igazolt segédtszti, cserkésztszti, cserkész csapattszti és öregcserkész. Minden konferenciának két kötelező és egy szabadon választott témája van, minden világrészen. Ezek a konferenciák alkalmat adnak a felnőtt cserkésznek, hogy megvitathassa cserkészetiünk jelenét és jövőjét.

Köhler László cst.

Iskoláit Budapesten Burg Kastl-ban és Münchenben végezte. 1979-ben Münchenben gépészmérnöki oklevelet szerzett.

1971 óta tagja a müncheni 76. sz. Szt. Imre herceg cserkészcsapatnak. 1972-ben Filmoreban, a Sik Sándor Cserkészparkban, st.-i képzést szerzett, 1973-ban rajpk. lett, 1976 óta csapat-

pk. Münchenben. 1980-ban lett cserkésztszti, 1981-től tagja az európai kerületi tanácsnak és 1983 óta helyettes kerületi parancsnok. 1976-ban az öv.-képző táboron kiképző volt; 1981, 1983 és 1985-ben az öv.-képző táborok parancsnoka Európában. 1985 májusától kezdve az I.B. tagja. Nős. 2 gyermek atyja. Felesége Raffay Zsanét ugyancsak cserkészvezető.

Dr. Hoyos János 70 éves — a jubileumi táborban ünnepelte születésnapját. Isten éltesse, János bá!

MAGYAR CSERKÉSZEK LÁTOGATÁSA A SZENTATYÁNÁL

A 75 éves jubileumát ünneplő Magyar Cserkészszövetség 1985. július 16-án reggel látogatást tett II. János Pál pápánál, Castell Gandolfo-i nyaralójában. Az 50 tagú cserkészküldöttséget Ft. Kölle György, európai ker. pk., vezette. A látogató csoportot Msgr. Dr. Kada Lajos c. érsek, a Szent-ségi Kongregáció titkára kísérte, aki a látogatás előkészítését is végezte.

Izgalmas várakozás után, háromnegyed nyolckor a testőrség parancsnoka jelezte, hogy beléphetünk a nagy kapun. A két svájci gárdista alabárdjával tisztelgett a magyar cserkészszázlónak. Hal-kan vonultunk fel az első emeletre, a házikápolna bejáratához, ahol egy kedves afrikai pápai titkár fogadott bennünket. A Szentmisét a Szentatya, Kada érsek úr és Gyurka bá együtt mondták. Cserkészeink szoltáros magyar énekekkel kísérték a misét. A Szentmise keretében egy kis lengyel gyermeket is megkeresztelt a Szentatya. A Pápa a Szentmisét latin nyelven mondta, csak a közbeiktatott keresztelés ment lengyel nyelven. A Szentmise végén a „Boldogasszony Anyánk”-at énekel-tük. Valamennyien szentáldozáshoz járultunk, melyet maga a Pápa szolgáltattott ki. A Szentmise után a kis fogadó teremben került sor a fogadásra.

A Szentatya mosolyogva lépett be a magyar cserkészek „vastapsa” közepette. Üdvözölt bennünket, és egy olaszországi szövány-cserkésziünk, Er-macora Gabriella, pedig kedves beszédben köszön-tötte a Szentatyát.

A Szentatya figyelmesen hallgatta végig a beszédet, majd átvette a magyar cserkészek ajándékait, Fülöp László erdélyi fafaragóművész által készített két szép gyertyatartót. Azután a Szentatya szólt hozzánk. Kitért a magyar cserkészek jubileumára, az eddig végzett szép munkájukra, majd beszélt az évezredes lengyel-magyar barátságról, a testvéri, baráti kapcsolatokról a lengyel és magyar cserkészek között. Beszéde után, a Szentatya Kada Lajos érsek és Kölle Gyurka bá kíséretében végigment cserkészeink között, mindenkit személyesen üdvözölt, pár szót váltott velünk egyenként; érdeklődött családjukról, országukról, ahonnan érkeztek és tanulmányaik felől. Mindenkinél külön-külön egy szép pápai rózsafüzért adott emlékül.

Cserkészeink, megköszönve a Szentatya számunkra külön tartott fogadását, több szólabban elénekelték a „Gábor Áron rézágyúja” című éneket, majd elkészítve a Szentatyától, elhagyták a pápai nyaralót.

KALIFORNIÁBÓL JELENTIK

Szeptember 28-29-es hétvégén az egyik san-franciscoi nagylány őrs, a Sirály őrs, elment kétnapos hátizsák túrára. Részt vett három őrsi tag: Hites Éva, Hites Gisèle és Koltai Barbara; Avvakumovits Katica, ö.v.; Gyulassy Györgyi bá, cst. és Laborczy Poci, vendég ö.v. Négy óra vezetés után elértük az indulóponthoz Tahoe National Forestban, felvettük a hátizsákunkat és útnak indultunk. Enyhe hegynék felfelé mentünk jó sokáig; késő délután a tükörszerű Round Lake-nél letáboroztunk. A táborépítést élveztük a legjobban. Mi hárman őrsi tagok kiterítettük a hálózásunkat a sziklák tetején, az „örögektől” külön, és építettünk tüzet. Úsz-tunk, de nagyon hideg volt a víz. Vacsorára per-sze paprikás krumpli volt kolbásszal, amit ott főz-tünk meg. Vacsora után volt informális táborfűz, ahol főleg beszélgettünk, nevettünk és történe-keket meséltünk. Nagyon szép este volt. Lefeküd-tünk. Másnap reggeli után elindultunk hátizsák-nélküli tó-felfedező kirándulásra. Az volt a mese, hogy 1933-ban vagyunk, el kell mennünk Gödöl-lőig megállapítani, hogy alkalmas-e jamboree hely-nek. Hosszú és meredek, de látványos út volt. Megebédeltünk a magashegyi Rock Lake-nél (Gödöllő). Útközben rátaláltunk egy öreg, zöltszakál-las, púpos hátú bácsira, a „Györgyösi Gyula bá”, aki kikerdezt az útnakról és átsegített egy kö-télhídon. Együtt mentünk vissza a táborhelyre, ahol felszedtük a hátizsákunkat és indultunk vissza a civilizációba. Szívesen megyünk megint hátizsák-túrára.

(A kirándulás célja a PAX TING alpróba próba-pontjainak elvégzése volt.)

A Sirály őrs tagjai
1985. november 23.

MIT JELENT NEKEM MAGYAR CSERKÉSZNEK LENNI?

(Feladat az 1985-ös Jubileumi táborra, Leány II.)

Ha kérdeznék, mióta vagyok cserkész, képes vagyok így válaszolni: „száz éve!” Óvodásként kezdtem San Franciscóban, azóta is ott cserkészkedek, jelenleg mint őrvezető. Édesapám a csapatparancsnok (ennek a jelentőségét csak az értékeli, akinek szintén parancsnok valamelyik szülője...). Ennyi év után a cserkészlet nagy benyomást gyakorolt az életemre.

A magyar cserkészletnek köszönhetem, hogy sokkal jobban írok, olvasok és beszélek magyarul. Ami lényegesebb: sokkal jobban érdekelnek a magyar vonatkozású dolgok is. A cserkészletben tanultam rengeteg népdalt és jónéhány balladát és táncot. Az őrvezetői tanfolyamon tanult történelem és irodalom megerősítette a magyarságomat.

Cserkészélményeim között rengeteg téli- és nyári-tábor szerepel, éjjeli akadályversenyek, mozgótáborok és három Jubileumi tábor. Ezek során tanultam meg csomagolni, sátorozni, tüzet rakni, a szabadban főzni, természetben tájékozódni és „túlélni”, fizikai nehézségeken túltenni magamat — panasz nélkül. Megtanultam, hogy mi szükséges és mi a „luxus”.

A magyar cserkészlet egyik főerőssége szerintem az organizált vezetőképzés, ezen keresztül lettem én is képzett őrvezető. Az elmúlt négy évben már saját őrömet vezettem — vegyes sikerrel, de azért vezetői képességem sokat javult. Az idén altábor-parancsnok is voltam az ú.n. „mini” táborunkban; igaz, hogy csak kislétszámú háromnapos tábor volt, de ez is felelősség. Akkor élvezem igazán a vezetést, amikor látom, hogy más gyerek is megkapja azokat a „klassz” élményeket, melyeket nekem nyújtott a cserkészlet.

A legjobb dolog a cserkészletben a barátok. San Franciscóban az elmúlt két évben egy nagyon jó („klassz”) fiatal vezető csoport alakult ki. Sokan óvodás korunk óta együtt cserkészkedünk, sokan VK-tábort végeztünk együtt, rengeteg közös élményünk volt az évek során. Egyszerűen jól „összepakoltunk”! Az is elősegítette a köztünk kialakuló barátságot, hogy nálunk a felnőtt vezetők igen sok feladatot bízunk ránk. Komolyan vesszük a cserkészmunkát és a vezetést. A cserkészettől függetlenül is összejövnénk kirándulni, „partizni”, base-

ball meccsekre, stb. Olyan jól érezzük magunkat együtt! És közös magyar múltunk miatt különleges ez a barátság, ami a cserkészlet nélkül sohasem alakult volna ki.

Szóval, most tizennyolc éves vagyok. Remélem, a fentiekből világos, hogy mennyit jelent nekem a cserkészlet. A közeljövőben segédtsztre készülök. A most kezdődő cserkészétől kezdve azonban már nem leszek őrvezető, mert elkezdtem az egyetemem és a rendszeres összejövetelekre már nem tudok járni. Tisztre is biztosan megyek majd, de az a baj, hogy mire erre sor kerül, talán már nem lesz csapatunk vagy talán cserkészlet se... Ez a harmadik Jubileumi táborom, amelyen mindig veszek és úgy veszem észre, hogy minden alkalommal valamennyivel csökken a létszám, főleg a korosztályok utánpótlásában. Otthon pedig végül is vezetői csoportunkat az egyetem egyre jobban szét húzza. Ennek is egyelőre vége. Dehát pesszimista cserkészekkel tényleg megszűnik a cserkészlet és én optimista akarok lenni!

Azon „rágódóm”, hogy lehet-e túlzásba vinni a cserkészletet? Én csak pár éve vagyok őrvezető, de akkor is látom, hogy a vezetés egy „állati” nagy munka — az egész embert kívánja. Vannak olyanok (még az én korombeliek között is!), akiknek a cserkészlet és a „magyarkodás” az egész életük. És ha legtöbbször kicsit realisabban is osztják be a prioritásokat, a vezetés akkor is egy életreszóló „kommitment.” Nem tudom, hogy én mernék-e erre vállalkozni. Mindenesetre, remélem, hogy amikor vezetőre szükség lesz, nem fogok az ilyesmiken fennakadni, mert tiszta szívből szeretném, hogy a magyar cserkészlet életben maradjon.

Avakumovits Katica
43. sz. cscs.
San Francisco
38 Oakdale Avenue
San Rafael, CA 94901

(A szerkesztő megjegyzése: Ne légy borulató — szerinted „pesszimista” — Katica. A múlt azt bizonyítja, hogy cserkészletünk mindenütt fennmarad, ahol az érdekeltek akarják! Készülj csak nyugodtan a cserkésztszti képesítés megszerzésére, mert úgy látszik, hogy San Francisco magyarsága akarja a cserkészletet! A tiszta magyar beszéd fontos. Ha hirtelen nem jutott eszedbe, hogy mi a prioritás, most itt van: elsőbbség; fontosabb tennivaló. A kommitment pedig magyarul elkötelezettség.)

Sajtóosztály a Jubileumi táborban.

CSERKÉSZVACSORÁN HAMILTONBAN

Befordulunk a Barton Street Eastől a Birch Streetre. Újdonsült hamiltonként kellemes meglepetés látnom a csendes, téré szűk utcát. És már fel is tűnik a Kálvin Jánosról elnevezett magyar református templom, ahová igyekszünk.

A templom masszív, tiszta falai méltóságteljes zárkózottsággal őrzik a hit titkainak erő adó világát. A kicsi, keskeny ablakok épp csak arra elegendők, hogy idézzék az igazi Fényt. Az épület méltón szimbolizálja az igazi erős várat, azt a belső várkastélyt, melyet az Úr épít övéi lelkében.

Ennek a templomnak a mélyén, a díszteremben gyűlik össze vacsorára ma Hamilton magyarságának tiszteletreméltó csoportja, hogy együtt ünnepeljen a református gyülekezet két cserkészcsapatával. Családi és eleven, élettől duzzadó közösség van itt együtt. A mikrofon hamarosan Főtiszteletű dr. Baksa Csaba cserkészparancsnoknak, a helyi gyülekezt lelkészének kezében van:

„Mai ünnepélyünknek a célja kettős. Elsősorban meg fogunk emlékezni halálának 250. évfordulójára alkalmából Nagyságos Fejedelmünkről, II. Rákóczi Ferencről... Második megemlékezésünk arról lesz, hogy 75 esztendeje, 1910-ben alakult meg a magyar cserkészmozgalom... Szeretném, ha ezen a mai estén mindenki jól érezné magát.”

És a köszöntő, a bevezető szavak után máris kezdődik a játék... Zökkenőmentesen pereg a program...

Harangszó zeng-bong a teremben, felhangzik a Rákóczi vén harangja, s oly sok kilométerre a határtól kalimpál Hamiltonnak most itt dobogó magyar szíve, amint Varga Erzs. öv. hangját halljuk:

„A Rákóczi vén harangja, ha megkondul,
panaszosan sír a hangja meg nem értett fájdalom.
Síró szava eldől, elszáll messze-messze,
Mintha minden kondulása egy hatalmas sóhaj lenne.”

Majd a tárogatót idézve furulyaszó hallatszik. Aztán, a Csinom Palkó közös éneklése után a fiatalok sorra jelennek meg a színpadon. Játssz kedvük komolysága mögött jól megbújik a vidámság, csak néha-néha adja tudtul létezését egy-egy sikertelenül elfojtani kívánt mosollyal a szereplők arcán. A vérokonstánál egyetemesebb családi tűzhely melege hevíti a termet. Közös magyar sorsunkról és a határokat leomlasztó, igaz emberi értékekről vallanak a szavak a színpadon. Tanuljuk ismét,

hogy a magyar nemzet: minden magyarok gyülekezete. A gazdagoké és a szegényeké. Hogy nem a nemességről, egyebekről kell tudnunk elsősorban, hanem hogy: a magyar — édestestvérem.

Aztán a síró tárogatóval hallgatjuk a Márványtenger mormolását nagy Törökországban. „Kit erre, kit arra kergetnek a szelek” — halljuk a költőt. Vajon mi járhat a jelenlévők, legalábbis az idősebb hamiltoni magyarok fejében?

Msgr. Henkey Károly cst. (egyidőre a magyar cserkészettel!) mély értelmű szavai, imádsága vezetik be az étkezést:

„Emberi szinten az asztalközösség lélekközösséget is jelent. Mi mindnyájan egyek vagyunk keresztény hitünkben, egyek vagyunk jó magyar lelkekben és egyek vagyunk a életet szolgáló, építő cserkészszemélyünkben...”

Vacsora után még egy mesejátékkal szórakoztatják a fiatalok a megjelenteket: Arany János nyomán Főtiszteletű dr. Baksa Csaba dolgozta fel előadásra a Rózsa és Ibolyát. S hogy a népitánc se maradjon ki a műsorból, a mesejáték végén a gyerekek még egy kicsit megdübörgetik a színpadot.

Védnökségükkel, adományaikkal sokan hozzájárultak a vacsora kiadásaihoz. A finom ételek, a gondos kiszolgálás is csak dicséretet érdemelnek, hirdetik a gyülekezet áldozatos asszonyainak és a cserkészszülőknek lelkesedését és ügyességét. A fenntartó testület tagjai is elégedetten és boldogan emlékezhetnek majd vissza erre az alkalomra.

A Kálvin János magyar református templom díszterme lassan kiürül, a vendégek még beszélgetnek kicsit a lépcsőházban, kinn az utcán. Szóba kerülnek a jövőre programok. Azután a vendégek lassan elszélednek, kiürül a Birch Street környéke, s a régi magyarországi templomok hangulatát idéző református istenháza némán, puszta létevel is hirdeti tovább az elevenítő, földöntúli titkot... azokat a legféltettebb értékeinket és életet, mely világunk mélyén, a felszíni nyüzsgésen túl rejtjezik.

(Cserkészbarát)

AUSZTRÁLIAI HÍRADO

52. sz. Hollós Mátyás Cserkészcsapat
Wilson's Promontory Tábora — 1985. márc. 9-11.

Tervezett csapattáborunkból őrsi mozgótábor lett.

Először a tengerparton gyalogoltunk és irigykedve néztük a fürdőzőket, de hamarosan szembeértünk az első hegygel.

Ebédidőre elértük a Growlers folyót, és itt egy órán keresztül ettük a leg súlyosabb ételeket, hogy könnyítsünk a hátizsákon. Felfrissülve ismét nekiindultunk a mászásnak. Most untunk elvezetett a tengertől, mert éjjeli szállásunk a „Fél-út-kunyhó” táborhelyen volt. Láttunk különböző távolságot jelző táblákat, de mint általában, most sem értettünk egyet velük: 3/4 óra alatt csak 1.2 km-t tettünk volna meg??? Az ilyesmit jobb nem elhinni.

Végül az egyik kanyarban csak felbukkant a kőből épített kunyhó és micsoda kellemes meglepetés: ivóvíz is van! Miután hátizsákjainktól megváltunk, hirtelen úgy felcledtünk, hogy elportyáztunk egy 3 km-re lévő patakhoz. Megérté, mert gyönyörű volt a sok páfrány és az üdezőld, füves partok között csörgedező vizecske. Vacsoráját mindenki percek alatt megfőzte, aztán készítettünk egy most már hagyományos „koala teát” (cukalipusz levélből) és a 8 órai zászolólevonás után senkit sem kellett biztatni a takarodóra.

Vasárnap reggel 5:15-kor volt ébresztő, hogy még a hőség előtt induljunk. Gyorsan ment a táborbontás, 6:20-kor már az úton voltunk. Induláskor — amikor fel akartuk segíteni Ilonkának a hátizsákot — vettük észre, hogy ketten is alig bírjuk megemelni! Szabó Dávid felajánlotta, hogy hátizsákot cserél vele, így Ilonkát nem kellett eltemetni út közben — bár Szerda Tibi megnyugtatót mindenkét, hogy van ásója és válllaja a temetkezéseket... Nyolc óra után álltunk meg reggelizni egy gyönyörű tengeröbölnél. Itt egy édesvízi folyóra bukkantunk, úgy hogy némi tisztálkodásra is volt lehetőség. Aztán: Hajrá!!! neki az első komoly hegynék! Irtó hőség volt, de amikor felértünk a tetőre, mindnyájan egyet értettünk, hogy megérté. Fantasztikus volt a kilátás! Három oldalon csillogott a halványzöld tenger, villogón fehér homokos öblökkel.

Ebédre leértünk a „Refuge” öblöbe, de sok időnk nem volt, mert még egy hegyet kellett megmászni sötétedés előtt! Lassan mindenki elhallgatott és csak a lélegzésre koncentrált: egyedül Dávid morgott, hogy este Ilona összes gyümölcsét megesszük és a hátizsákban elrejtett zongorát el-égetjük. Az utolsó meredek, sziklás ösvény alá-

ban megegyeztünk, hogy őrsünk nevét ORÜL-TEK ŐRSére változtatjuk... Este 5:10-kor értük el a bejelentett táborhelyet, és akkor árulta el Dávid, hogy mikor az irodán az engedélyt kérte, azt mondták, hogy ezt a távolságot nem lehet egy nap alatt megtenni... Ila-ha! nem ismerik a Korvinásokat!

Hétfőn ismét hajnalban indultunk, először egy páfránnyal szegélyezett erdei úton, aztán ismét felfelé egy trópusi erdőn keresztül. Ez már aránylag könnyű volt, csak ahogy a nap emelkedett az égen, úgy lankadt az energia. Mielőtt visszatérnünk volna az emberi nem közé, megegyeszer sorakoztunk és Szabó Dávid táborparancsnokunk megköszönte a jó Istennek, hogy minden baj nélkül átsegített a három napon, mi pedig megköszöntük Dávidnak a sok munkát, ami a szervezés-sel járt. Végül a „Himnusz” éneklése közben utoljára húztuk le a zászlót és hivatalosan véget ért a tábor.

Jó munkát!
52. sz. cscs.

(Szerkesztői megjegyzés: Kár, hogy nem írtátok meg a portya résztvevőinek számát és életkorát!)

Cserkésztalálkozó Sydneyben

1985. aug. 11-én, vasárnap, sikeres cserkésztalálkozót rendezett a sydneyi fiú- és leánycserkészcsapat. Kissé hívós, de szép napra esett ez a találkozó. A csapatok vezetői már reggel 8 óra tájban megérkeztek, hogy minden készen várja a vendégeket, akik úgy 11 óra felé kezdtek szállingózni. Régi és új cserkészek is érkeztek, voltak, akik messziről, Canberrából jöttek, hogy ezt a napot együtt tölthessék régi cserkészbarátaikkal. A cserkészszakmák és papák serényen dolgoztak, hogy finom étellel, itallal kedveskedhessenek a vendégseregnek. Miután mindenki jóllakott és a sok finom sütemény és kávé mellett jól elbeszélgetett, következett a nap fénypontja, a tábortűz. Hamarosan nótaszórtól volt hangos a környező hegyoldal. Régi és mostani cserkészek, családjukkal együtt, ültek a tábortűz körül. Voltak olyanok, akik pár évvel ezelőtt még fiatal gyerekek voltak s most, mint komoly felnőttek jelentek meg — többüknek gyermekei is már cserkészek! A tábortűz melege nemcsak a szívüket, de a testeket is átjárta, mert kezdett lehűlni a levegő. Miután elénekelték még ki-ki kedvenc nótáját, megalakult a szeretetkör és felhangzott a „Szellő zúg távol...” Remélhetőleg 5 év múlva ismét lehetőség adódik egy ilyen találkozó megrendezésére és régiek és újjak egyaránt feleleveníthetik cserkész múltjukat és így biztosítva legyen a cserkész jövőndő!

JUBILEUMI TÁBORUNK EURÓPÁBAN

A Magyar Cserkészszövetség európai kerülete 1985. július 27-én nyitotta meg jubileumi táborát a kastli Mennersbergen.

A táborba érkezők két nagy csoportban helyezkedtek el. A VK-táborok parancsnoka, Gémes Istváné csct. a vezetőképzőre érkezőket igazította és helyezte el, míg a kerületi táborban a kerületi parancsnok és törzse tevékenykedett. Rövid egy nap leforgása alatt 430 fiatal cserkész és vezető ütött sátrat a szép erdei tisztásokon.

A VK-táborok létszáma 105 fő volt; a kcs. öv., a cserkész öv., kcs. és cserkész-segédtszti tábor ki-tűnő vezetői gárdájával tíznapos, hagyományos, elő-írt VK-táborokat rendezett.

Ezzel párhuzamosan a kerületi jubi-táboron kilenc altáborba osztva közel 300 cserkész vett részt.

Július 27-én este közös istentiszteletet tartottak a résztvevő katolikus, református és evangélikus lelkészek. Utána a kerületi parancsnok megnyitotta a tábor.

Augusztus 3-án, szombaton este ünnepi tábortűz és istentisztelet volt, melyen II. Rákóczi Ferenc halálának ez évben ünnepelt 250 éves évfordulójáról emlékeztek meg.

A tábortűzet Konthur Mária regősvezető és Laroude Sophia vezették. Utána az istentiszteletet Msgr. Valentiny Géza társelnök tartotta.

A jubileum ünnepségekre megérkezett Bodnár Gábor ügyvezető elnök is az Egyesült Államokból.

A tábor második hetének programja is lelkesen folyt le a sok eső ellenére. Vidám tábortűzek, portyák, fürdés, számháború és akadályverseny váltogatta egymást.

A vezetőképző táborok augusztus 7-én fejeződtek be ünnepélyes segédtszti-avatással. Az idén 12 cserkész- és 3 kiscserkész-segédtszti-avattak. Őrsvezetők is szép számmal végeztek.

Augusztus 10-én ünnepélyes istentisztelettel és zászlólevonással fejeződött be a 75 esztendő ünnepelő nagytábor Európában.

Kedves Cserkészek!

Bizonyára kezetekben van az új Cserkésznapár. Minden évben sok szeretettel és munkával készül el. Az 1985-ös napár borítóját, a szép Rákóczi grafikát Szalay Gyula készítette. Az 1986-os napárban látható Központi Jubileum Tábor képeit pedig Deák Ferenc (New York) fényképezte.

BESZÁMOLÓ AZ 1985-ÖS AUSZTRIAI VK-NAPOKRÓL

Október 31-én éjszaka érkezünk és összesen 2½ nap állt rendelkezésünkre. Az első nap, mint gyakorlati nap, egy Csernay Öcsi által megszervezett kemény kirándulásból állt. Aki ismeri Weissenbachot, az Attersee környékét, valamint a Salzkammergutot 2,000 méteres hegyeivel, el tudja képzelni, hogy ez komoly testi próbatétel volt számunkra!

Egy érszétől kölcsönzött fakunyhóban laktunk. Az első nap végén tábortűzünkönél megemlékezünk az 1956-os októberi cseményekről. Jómagam egy előadást tartottam hazánk gazdasági, politikai és kulturális helyzetéről az 1956-ot megelőző és az eseményeket okozó 10 évről.

A második napon teoretikus jellegű programok következtek a kirándulás és portya előkészítés tudományáról. A délután folyamán igyekeztünk a tagokkal kritikus szemmel megvitatni az elmúlt cserkészévet. Ebből az eszmecsereből az derült ki, hogy az 1985/86-os cserkészévben igényük lenne őrsikkel együtt egy pünkösdi és egy nyári táborozásra — reméljük, hogy sikerülni fog!

A VK-napok további programja egy remek számháborút, búcsú-tábortűzet, szentmise látogatást foglalt magába. A vasárnapi ebéd után táborzárás következett, majd mindenki élményekben gazdagon indult haza.

dr. Németh László cst.

Egy kép a múltból: Bodnár Gábor ü.v. elnök Dr. Némethy Györggyel, a M.Cs.Sz. elnökével — 25 évvel ezelőtt...

DÉLAMERIKAI HÍREK

Csapat-évforduló Buenos Airesben

A 15. sz. Pannonia Sacra cscs. 1985. nov. 23-án ünnepelte fennállásának 31. évfordulóját a WILDEI MAGYAR EGYESÜLET termében. Az est keretén belül a 31 év történetének rövid áttekintését mutatták be A KEZDETTŐL A MAIG. vetített képekkel, filmekkel és élőképpel, majd az új örsvezetők ünnepélyes beiktatása következett. Az ünnepély második részében a montevidoei „Gyöngyvirág” népitáncsoport és a buenosi regős cserkészek népitánc bemutatóval szórakoztatták az egybegyűlteket. Végül is egy egyfelvonásos színjáték következett a helyi cserkészek előadásában: „A csoda”. Gratulálunk a 31 éves fennálláshoz és még legalább 131 évet kívánunk!

Matyasovszky Zsolnay Miklós látogatása Argentínában

1985. okt. 26-án Miklós bá szemlélte a II. Rákóczi Ferenc Cserkészotthonban tevékenykedő cserkészeknél, majd a 39. sz. Magyarok Nagyszonyja Icses. 30-ik évfordulójának megemlékezésén, Platánoson, vett részt. A 39. sz. Magyarok Nagyszonyja cscs. tartalmas füzetben számolt be alapításának 30. évfordulójáról. A jubileumi ünnepségen nagy számban jelentek meg a csapat régi tagjai. Továbbá Miklós bá egy egész sorozat előadást is tartott különböző délamerikai magyar egyesületeknél.

Nagy élményem volt 1962-ben először látni a délamerikai csapatokat. Utazásom előtt kínzó félelem élt bennem, vajon azok a cserkészek, akik a 2. világháború befejezése után Délamerikába vándoroltak, cserkészteket létesítettek-e?

Örömmel állapítottam meg, hogy az eredmény nem álm, nem köd, nem remény, hanem VALÓSÁG.

Azóta több mint 30 év telt el. A cserkészet túlélte az adódó problémákat és tovább él mint poraiból meglevenedett fénnyel. A 39. cs. cs. alapító tagjai hűek maradtak a cserkészhöz és gyermekeiket is ebben a szellemben nevelték.

Mikor 1946-ban külföldre megalakultak az első magyar cserkészcsapatok, még nem sejtettük, hogy az emigrációs cserkészből eredeti hivatását túl-növő, magyarságot megtartó intézmény alakul ki. Már pedig ma, majdnem 40 évvel később, ez a helyzet. A cserkészkedésen túl, szerepünk magyar hivatással nemeseedett. Otthon minden fiatal magyar nevelést kapott. Itt külföldön, — igen gyakran — gyermekeink magyarságának megtartása a cserkészetben való részvétel áll, vagy bukk.

Amikor fiataljainkat származásukra büszke, magyar nyelvüket és kultúrájukat féltőn őrző emberek neveljük, arra is törekszünk, hogy becsületes állampolgárai legyenek annak az országnak, amelyben születtek, illetve nevelkedtek.

Az idegenbe szakadt, de a magyarságtól el nem idegenült cserkészetünk sok megpróbáltatás között is megerősödve, 40 év után is változatlan hittel kívánja betölteni azt a hivatását, amit számára ki-mért a sors.

Szeretettel köszöntöm a 39. sz. Magyarok Nagyszonyja leánycserkészcsapatot 30. évfordulóján, és bízom benne, hogy hivatását ezentúl is őszinte hittel, Istenbe vetett bizalommal és cserkész öntudattal tölti be.

Bodnár Gábor cscst. Ü.E. Garfield, 1985 október.

VENEZUELA MAGYAR CSERKÉSZJUBILEUM

A caracasi 11. Szent István és 35. Szent Erzsébet cserkészcsapatok 1985-ben fennállásuk 35. évfordulóját ünnepelték. Számukra tehát ez az év dupla jubileumot jelentett. Megalapozásuk a me- nekült magyar cserkészet történetében a hőskor- nak része, hiszen első tengerentúli csapataink közé tartoznak.

A csapatok a caracasi magyarságot a magyar házban rendezett jubileumi vacsorára hívták meg, hogy együtt ünnepeljék az évfordulót. A magyar ház impozáns modern épület, termének falait nagy magyarok képei, mennyezetét Magyarország térképe és a vármegyék címerai, erkélyeit faragott korlátok díszítik. Két emeleti szobája képezi a cser- készotthont.

A 300 személyt befogadó termet teljesen megtöltötték a vendégek. A csapatok születésnap- ját kaptak, amelyet a két csapat volt és jelen- legi parancsnokai vágtak fel közös erővel. A jubi- leumon a Cserkészszövetséget dr. Némethy György, a szövetség elnöke képviselte, aki beszédében a caracasi cserkészcsapatok múltjáról és a magyar cserkészet emigrációs eredményeiről emlékezett meg.

A két cserkészcsapat hétvégi táborral is megün- nepelte a jubileumot. Hatvan cserkész és vezető vett részt, de a volt csapatokat is meghívták a táborra. A 35-ösök volt tagjai a Ráskai Lea örsöt képezik. Caracasban élő tagjai ma is rendszeresen szoktak találkozni. Tizenketten vettek részt a tá- boron. Egyikük többszáz kilométerről, az Orinoco folyó vidékéről jött el, hogy a jubileumon résztve- hessen. A 11. csapat öt öregcserkésze is ott volt a táboron.

A trópusokon nem mindig olyan egyszerű a tá- borba való eljutás, mint mérsékelt égövön. A cu- lebrasi táborhely Caracastól mintegy 80 km-re fe- kszik, erdős hegyek között, 1500 méter magasan. A legközelebbi városkák, San Pedro-ig gyorsan elju- tottunk a 3. országutakon. Az utolsó 8 kilométer viszont komoly útkalandot jelentett. Az autókkal keskeny, kanyargós, vízmásosokkal felszabdalt föld- úton kellett a meredek hegyek oldalán felkapasz- kodni. A kocsik csak lépésben haladhattak: ügyel- ni kellett a rugókra. De ez még semmi sem volt. Egy időn túl feljutottunk a magaslatra. Innen kezdve a csúszós agyagos út minduntalan mély fűcsák borították, amelyek az előző napi záporból maradtak ott. Egyik autó bele is ragadt a sárba. Hosszú erőfeszítéssel lehetett csak kihúzni. Az út- menti erdőben kellett egy husángot keresni (ü- gyelve, hogy helyette ne kigyó adjon a kézbe), amellyel a tengelyt fel lehetett emelni. A hazaút

még izgalmasabbnak ígérkezett. Vasárnap délelőtt ismét órák hosszát zuhogott, félős volt, hogy né- hány autó teljesen beleragad a sárpocsolyákba. Hor- váth Arno felelőssége volt az utazás. Olyan részle- tes forgalmi tervet készített, hogy bármely kutató- expedíciónak díszére vált volna. Előírta, hogy mi- lyen sorrendben induljon a 16 autó. A négykerék- meghajtásos kocsik el voltak osztva a többiek kö- zött, hogy kihúzhassák vagy kitolhassák az elakad- takat. Közvetlenül követték őket a nagy amerikai „csatahajók”, amelyek valószínűleg segítségre szo- rulnak. A Volkswagenek hátrább maradhattak, hi- szen őket könnyebb kiszabadítani. A jó szervezés- nek meg is volt az eredménye. Egy-két elakadás árán mindenki szerencsén kijutott az országútra.

A közös élmény volt a tábor lényege. Valamény- nyi táborozó, kicsiktől nagyokig, együtt vett részt csaknem minden foglalkozáson. Táborfőztnél meg- szokott dolog, hogy mindenki közösen énekel, sze- repel. Ezen a táboron azonban nemcsak ebből állt a közös program. Egész délelőttöt kitöltött az ü- gyességi verseny, amelyből senki sem húzhatta ki magát. Nem örsök versenyeztek egymás ellen, ha- nem olyan csoportok, amelyek mindegyikébe kis- cserkészeket, cserkészeket, öregcserkészeket, veze- tőket osztottak be a verseny vezetői, Marianne és Ilma. Volt ott minden, seprő végén narancsot e- gyensúlyozó stafétafutástól kartondoboztorony épí- tésig. A verseny végére mindenki halálra nevethe- te magát. A hangulaton túl azonban az jelentette az élményt, hogy fiatalok és öregek együtt cser- készkedtek, együtt játszottak, nem húzódtak külön. A cserkészszellem és testvéri szeretet szép példá- ját alkotta a tábor.

Cserkészatvás is volt a táborban. Az eső be- kényszerített ugyan a terembe, de a tűz fényét he- lyettesítő gyertyalángok körül hallgattuk a kiscser- készek ígértétét, cserkészfogadalmakat és egy öregcserkész fogadalmát. Késő este a roverek két új rover avatására gyűltek össze a táboron kívül. Arról nem szóltak a krónika, hogy ott mi történt, mert a roveravatás szertartását mély titok övezte.

A caracasi csapatok hangulatos, élménnyel teli táborozás után indulnak bele 36. évükbe. A csa- patok további sikeres működéséhez a Magyar Cser- kész is jó munkát kíván!

HAZAMENT...

Tumbász Lajos cst., a külföldi Magyar Cserkés- zet egyik alapítója, a Hontalan Sasok törzsének lelkes tagja, 1986. január 9-én Sao Paulóban tra- gikus hirtelenséggel elhunyt.

Emlékét kegyelettel őrzük.

A MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZET MONTREÁLBAN

(Feladat az 1985-ös Jubileumi táborhoz, Leány II.) (Feladat az 1985-ös Jubileumi táborhoz, Leány II.)

Már múlt évtől kezdve alig vártam a tábort. Tudod miért? Hát csak azért, mert magyar vagyok és a Jubileumi táborban majd találkozom magyar gyerekekkel az egész világból. És ezek nem csak gyerekek, hanem cserkészek! Ha ez a sok gyerek a világ minden részéről jön össze, akkor pedig csak a magyar lehet a közös nyelv! Így hát majd szinte észrevétlenül is gyakoroljuk a magyart.

A magyar cserkészösszejövetelen és a táborokban a kulturális hagyományokat, szokásokat, népművészetet, népdalokat, táncot és a magyar jókedvet ápoljuk. Röviden, azért vagyok büszke arra, hogy magyar cserkész vagyok, mert miközben tanulunk magyarságunkról, jól érezzük magunkat, szerzünk új barátokat és ennek eredményeképpen jobb emberek leszünk mindannyian.

Ebből már valószínűleg kitaláltad, hogy a nyári táborokat szeretem a legjobban. Ilyenkor újra találkozunk régi barátokkal, kint vagyunk a természetben és élvezzük az életet. Úgy szeretem az estéknéki táborüzeket és sokminden mást, ami egy táborban történik! Legjobban azt szeretem, amikor a táborüznél minden órs valamilyen táborüzi számmal szerepel, minden este más-más témáról. Egy-egy tábor után már alig várom a következőt!

Sajnos, már három éve Ottawában lakunk és itt nincs igazi magyar cserkész, ezért én csak olyan „szórvány” cserkész vagyok. Eppen ezért szeretném fenntartani a montreáli csapattal a kapcsolatot, mert ők a legközelebbiek. Reméljük, hogy majd itt is lesz egyszer csapat, melyhez tartozhatunk. Igyekezem cserkész tudásomat fejleszteni és talán így sikerül letenni a cserkész próbákat, örsvezetői tanfolyamot végezni. Így, ha majd itt is megalakul a csapat, vezető is lehetek. A vágyam az, hogy pár év múlva, ha elég idős leszek és elvégzem a segéd-tisztit, részt vehetek egy európai körúton és táboron!

Most a legfontosabb azonban az, hogy az idei Jubileumi tábor jól sikerüljön — és tudom, hogy ez így is lesz!

Jó munkát!

Beregszásy Rita
Ottawa, Ont., Canada

„Tömegjelenet” a Központi Jubileumi Táborban.
Sík Sándor Cserkészpark, Fillmore, NY, USA, 1985.

A magyar cserkész azért van, hogy a világ minden részén élő magyar gyerekeket neveljék és tanítsák magyar vonatkozású dolgokra. Megismeretik a magyar népművészetet, népzene, népdalt, hímzést, horgolást, faragást. Továbbá tanulják a magyar történelmet, mondákat, verseket és népszokásokat. Keresztény szelvényben nevelik a gyerekeket. Karácsonykor bethlehemi játékokat mutatunk be. Segítik egymást a kicsik és a nagyok, a felnőttek és a növekedők.

Az első kedves élményem az volt, amikor cserkész lettem, hogy dolgoztam és megszereztem a próbajelvényeket; az első táborozás, sátorverés, a pataokban való mosakodás, stb. mind kedves és szép emlékek számomra. A táborüzek, a népdalozás, a jelgyakorlatok, fürdés a tavakban — és a jó vacsora a tábor után otthon — mindannyi szép emléke.

A legvonzóbb a cserkészben a közösséghez való tartozás. Találkozhatok a barátaimmal, megbeszéljük élményeinket és tervezzük a jövőt. Segítünk a fiatalabbaknak, énekelünk, táncolunk és játszunk. Nekünk itt Montreálban van egy új, ún. ifjúsági otthonunk, ez a mi székhelyünk. Ezért sok hálával és köszönettel tartozunk a magyar közösségnek.

A cserkészettel kapcsolatos terveim, hogy vizsgáimat jó eredménnyel végezzem, megkapjam a képesítésem, jelvényeim, hogy minél többet tanuljak a magyar nép múltjáról és jelenéről. Hogy amikor majd én is anya leszek, gyermekeimnek át tudjam adni a magyar hagyományokat, a magyarság iránti szeretetemet.

Sult Lili
5050 Hingston Avenue
Montreal, Que., Canada

Magyar cserkészjelvény-gyűjtemény a floridai cserkészmúzeumban

Körmendi Ferenc és felesége jóvoltából került be egy magyar cserkészjelvény-gyűjtemény a floridai amerikai cserkészmúzeumba. Barna alapanyag, keménypapírra feszítve és bekeretezve szépen mosolyognak a gyönyörű jelvények a hazáját-népét szerető minden odalátogató magyarra és másokra is. A cserkész-szoba kezelője, John Slaughter, amikor megpillantotta a gyönyörűen elkészített képet, mindjárt „előkelő” helyet talált neki. Itt közlünk egy pár képet a gyűjteményről és ha arra jártok, feltétlenül látogassátok meg a múzeumot Daytona Beachon.

KÜLÜGYI HÍREK

Az alábbi levél érkezett hozzánk a Sík Sándor Cserkészparkban tartott Központi Jubileumi Tábor alkalmából a „World Federation of Estonian Girl Guides”-től:

Dear Hungarian Sister Guides and Brother Scouts,

Our sincere congratulations to you on the occasion of the 75th anniversary of Hungarian Scouting! Please convey our good wishes to members of your Scouting organization throughout the world. We hope this will be a memorable year for all of you and that your jubilee camps and festivities are successful in every way. Your Estonian sister guides are with you in spirit.

Good luck in your future endeavors!

JÓ MUNKÁT! OLE VALMIS!

Siiri Puust
International Commissioner

Köszönjük, hogy velünk örültek 75. évfordulónk alkalmából!

To Gábor Bodnár
With best wishes.

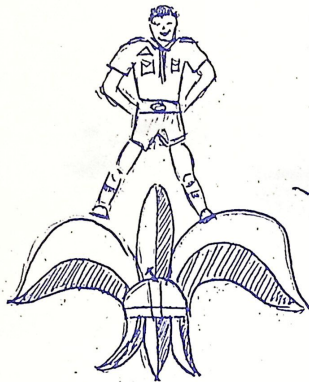
Ronald Reagan

Ronald Reagan, az Egyesült Államok elnöke, fogadta Bodnár Gábort, a Magyar Cserkészszövetség Ügyvezető Elnökét. (Mellettek Pásztor László.)

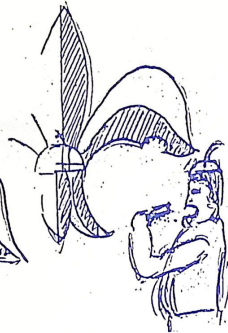

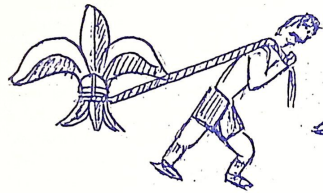
... ahogy a felesége látja

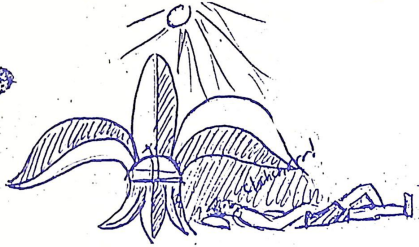
... ahogy a cserkész látja

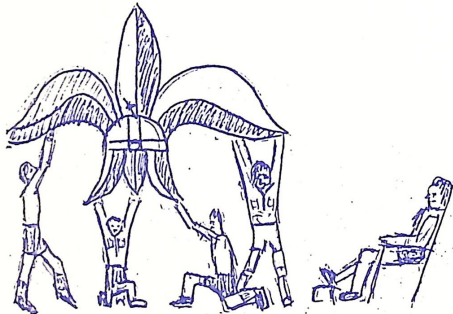
... ahogy a kerület látja

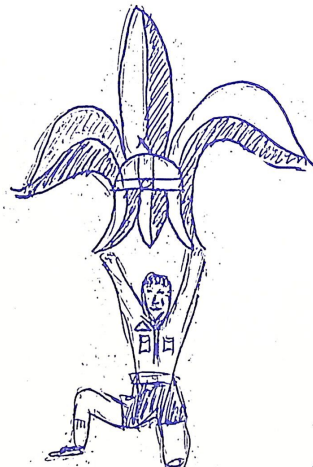
... ahogy Ő látja a csapatot

... ahogy Őt látják az egyenrangú vezetők

... ahogy munkatársai látják

... ahogy Ő látja saját magát

(Rajzolta: Arató László)

Laci

A CSERKÉSZVEZETŐ

Tisztitábor, Sík Sándor Cserkészpark, Fillmore,
NY, USA

KÉPEK A KÖZPONTI JUBILEUMI TÁBORBÓL:

Fischer Viktor táborpk. és
Jámor Lajos, a Sík Sándor
Cserkészpark elnöke.

Megy a levél vándorútra ... Postaláda a Jubileumi
táborban, Sík Sándor Cserkészparkban.

Elkészült a gyengélkedő a Sík Sándor Cserkész-
parkban. A magyar Orvosszövetség nagylelkű
adománya.

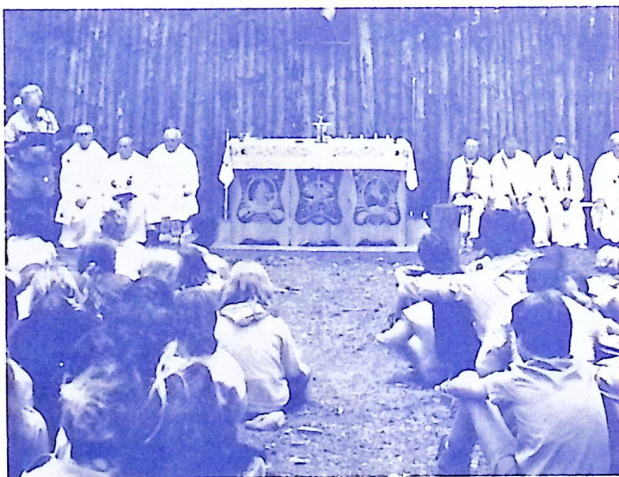

Népijáték a tisztitáborban, 1985.

Regös bemutató a Jubileumi Táborban

Ünnepélyes tábori mise a Sík Sándor Cserkészparkban.

CSERKÉSZBOLT

P.O. Box 85, Garfield, NJ 07026, U.S.A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai ..\$	.50
Cserkészkönyv I.	5.00
Cserkészkönyv II.	5.00
Cserkészkönyv III.	5.00
Cserkészkönyv I-III., kötve	20.00
Kiscserkészek könyve I.	5.00
Kiscserkészek könyve II.	5.00
(Utánnnyomás alatt)	
Kiscserkész vezetők kézikönyve	4.00
Örsvezetők tanácsadója	4.00
Különpróbák (utánnnyomás alatt)	3.00
Fogadalomtétel „Emléklap”	.50
Teleki Pál emlékfűzet	2.00
MAGYAR TANKÖNYVEK:	
Kis Magyarok Második könyve	6.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	6.00
Benedek Lászlóné:	
Vázlatos magyar földrajz	8.00
Bodnár Gábor: Néprajzi vázlatok	8.00
Bócsay Zoltán:	
Vázlatos magyar történelem	8.00

MAGYAR CSERKÉSZ

Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by the Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

KIADÓHIVATAL:

P.O. Box 68, Garfield, NJ 07026, USA

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Képeket, beszámolókat kérünk minden csapattól, kerülettől, hogy következő számunkban lehozhassuk!!!